

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om statens materialprøveråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 159, fremsættelsen i tidenden sp. 303).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Mørk: Mit parti kan tiltræde det foreliggende lovforslag.

Ejner Kristensen: Loven om statens materialprøveråd, som ved det foreliggende lovforslag foreslås gjort permanent, har gennem sin 22-årige virketid ydet erhvervslevet, de forskellige institutioner og private, nyttig bistand ved og vejledning i udførelsen af materialprøvninger. Loven er da også siden sin fremkomst stedse blevet forlænget uændret for 3 år ad gangen. Dens formål må stadig siges at være aktuelt, bl. a. af den grund, at nye materialer hele tiden indgår i produktionen, ligesom den tekniske udvikling i øvrigt gør det hensigtsmæssigt at have et sådant råd.

Loven foreslås altså nu gjort permanent, og derved bryder man den praksis, som gennem årene har været gældende med hensyn til lovens gyldighedstid, der har været 3-årige perioder. Da denne ændring er af en vis principiel natur, vil jeg gerne bede den højtærede handelsminister om nærmere at motivere denne ændring.

Jeg kan i øvrigt på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

H. K. Sørensen: Det foreliggende lovforslag skal gøre en tidligere periodisk fornyet lov permanent. Hvert tredje år har man fremsat forslag om at forlænge denne lov, formentlig med enslydende motivering og ordvalg, således som det f. eks. er tilfældet ved fremsættelsen i 1952 og i år.

For så vidt skulle der ikke være noget til hinder for at gøre loven permanent; men der er dog, før man risikerer, at materialprøverådet og dets virksomhed ligesom skubbes ud af det høje folketingets hukom-

melse, grund til at spørge, om den højtærede minister mener, at man i rådet ved denne sidste indstilling særlig nøje har overvejet, om de nye materialer, der i de sidste år er dukket op i så stort omfang, tilstrækkelig hensigtsmæssigt kan undersøges og prøves i de nu eksisterende institutioner, og videre, om rådets sammensætning kan siges at dække samtlige de områder, hvorfra nye ønsker om materialprøver kan tænkes at komme. Jeg tænker her i særlig grad på de materialer inden for elektricitetsvæsenet, motorvæsenet og i den sidste tid vel også inden for alt, hvad der har med atomkraft at gøre, alle disse nye materialer, der i det hele taget gør de nutidige præstationer mulige. Jeg hører gerne den højtærede ministers mening om det, og skulle det være den højtærede ministers opfattelse, at sagen var endnu en overvejelse værd, er der tid nok til at se på spørgsmålet i et udvalg.

Det samme gælder det forhold, som også periodisk er omtalt i fremsættelsestalerne, nemlig meddelelsen om, at der af materialprøverådet er godkendt nye takster for prøvning og undersøgelser på statsprøveanstalten. Det er i det hele taget statsprøveanstalten, som materialprøverådets virksomhed i særlig grad har samlet sig om, og for at udligne det underskud, statsregnskabet viser for statsprøveanstalten for 1956-57, nemlig ca. 278 000 kr., måtte disse takster forhøjes med mindst 50 pct. Hvor stor har forhøjelsen gennemsnitlig været på taksterne? Det var rart at vide.

I samme forbindelse vil jeg gerne spørge, om man kunne undgå en eventuel yderligere forhøjelse af taksterne ved en anden tilrettelægning af arbejdet. Jeg beder om, at dette ikke opfattes som kritik af statsprøveanstaltens metoder, udrustning og arbejds-gang, for jeg har intet kendskab dertil og er slet ikke kompetent til at kritisere noget sådant. Men spørgsmålet fremkommer, fordi det naturligvis er af interesse, at en så fortrinlig institution som statsprøveanstalten bliver benyttet i så vidt omfang som muligt, uden at ængstelse for gebyrets størrelse skal spille ind, og det hænder vist af og til nu; det høres i hvert fald af og til fra håndværk-erside.

I øvrigt skal jeg på min gruppes vegne tilsige lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.